

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

**Αριθμός Απόφασης
1116/2019**

Αριθμ. καταθ. δικογρ. οικοθ. ανασυζήτησης:/...../...2018

Αριθμ. καταθ. αγωγής:/...../....2016

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κωνσταντία Αθ. Κιούση, Πρωτόδικη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Μαρία Χορού.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ στο ακροατήριό του στις 19 Απριλίου του έτους 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: του, κατοίκου Α..... (οδός αρ., έδρα του πληρεξουσίου δικηγόρου της και αντίκλητου, του) με ΑΦΜ ΔΟΥ, η οποία δεν εμφανίσθηκε στο Δικαστήριο και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «W.....Α.Ε.», η οποία εδρεύει στο Αττικής (Λεωφόρος αρ.....) με ΑΦΜΔΟΥ και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από2016 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου2016 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της2016, οπότε και συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων, χωρίς όμως να εκδοθεί απόφαση παρά την πάροδο χρονικού διαστήματος μεγαλύτερου του έτους. Ήδη, με την με αρ..... 2018 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικογρ.2018 Πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διευθύνσεως του Πρωτοδικείου, ορίστηκε, για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν, κατ' άρθρον 307 ΚΠολΔ, η παρούσα δικάσιμος προς επανάληψη της συζήτησης της υπόθεσης, και γράφτηκε στο πινάκιο.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Εισάγεται νομίμως προς επανασυζήτηση η από2016 αγωγή της ενάγουσας, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, με αριθμό εκθ. καταθ. δικογρ.2016, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο στις 2016, οπότε και συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων. Με την από2018 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικογρ.2018 Πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διευθύνσεως του Πρωτοδικείου, ορίστηκε, για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν, κατ' άρθρον 307 ΚΠολΔ, η παρούσα δικάσιμο προς επανάληψη της συζήτησης της υπόθεσης.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 307 και 254 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι αν για οποιοδήποτε λόγο που εμφανίζεται μετά την συζήτηση της υποθέσεως (παραίτηση, θάνατος, παύση δικαστή), καταστεί αδύνατη η έκδοση της απόφασης, επιβάλλεται η επανάληψη της συζήτησης, η δε επαναλαμβανόμενη συζήτηση θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης. Έτσι, σε περίπτωση επανάληψης της συζήτησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 307 ΚΠολΔ αν ο διάδικος, που έχει παραστεί κατά τη συζήτηση της αγωγής απουσιάζει κατά την επανάληψη της συζήτησης, θεωρείται δικαζόμενος κατ' αντιμωλία, δίχως να είναι απαραίτητο να καταθέσει νέες προτάσεις και το δικαστήριο να ορίσει παράβολο ερημοδικίας (ΕφΑΘ3365/1995 Δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος). Από τα με ημερομηνία2018,2018 και2018, αντίστοιχα, τρία αποδεικτικά επίδοσης του Επιμελητή Δικαστηρίων,, που επισυνάπτονται στο φάκελο, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της από2018 κλήσης αυτού του δικαστηρίου, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους διαδίκους και οι πληροφορήθηκαν με αυτό τον τρόπο την επανασυζήτηση της υπόθεσης τη σημερινή δικάσιμο. Οι τελευταίοι, όμως, δεν εμφανίστηκαν στη δικάσιμο αυτή κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου. Επειδή, όμως, η επαναλαμβανόμενη αυτή συζήτηση αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης κι όχι νέα συζήτηση κι επειδή από τα πρακτικά της αρχικής συζήτησης την 09-12-2016 προκύπτει ότι και οι δυο διάδικοι ήταν παρόντες θεωρείται ότι οι διάδικοι δικάζονται παρόντες και κατά τη σημερινή δίκη.

I. Κατά τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 216 Κ.Πολ.Δ η αγωγή, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 και 117 του ίδιου Κώδικα, πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου. Η έκθεση δε στο δικόγραφο της αγωγής των πραγματικών περιστατικών, τα οποία πρέπει να είναι όσα είναι νομικώς ικανά και αναγκαία για τη θεμελίωση του δικαιώματος, η προστασία του οποίου ζητείται και τα οποία πρέπει να αναφέρονται με τέτοια σαφήνεια, ώστε να εξατομικεύουν την

επίδικη έννομη σχέση και να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξιώσεως, η οποία απορρέει από αυτά, είναι απαραίτητη για να υπάρχει η δυνατότητα, το μεν δικαστήριο να κρίνει την νομική βασιμότητα της αγωγής και να διατάξει τις δέουσες αποδείξεις, ο δε εναγόμενος να μπορεί να αμυνθεί κατά της αγωγικής αξιώσεως που θεμελιώνεται επ' αυτών με ανταπόδειξη ή ένσταση. Η έλλειψη ή η ανεπάρκεια ή η ασαφής αναφορά κάποιου από τα γεγονότα αυτά συναπτά έλλειψη προδικασίας και καθιστά την αγωγή αόριστη και συνεπώς απαράδεκτη. Η αοριστία δε αυτή ερευνάται και αυτεπαγγέλτως (ΑΠ 250/2011, ΑΠ 49/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, από τη διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 648 επ. του ΑΚ, προκύπτει ότι για το ορισμένο της αγωγής, με την οποία ο εργαζόμενος ζητεί δεδουλευμένες αποδοχές ή άλλα οφειλόμενα από την εργασιακή σύμβαση, πρέπει να εκθέτει το χρόνο κατάρτισης της σύμβασης, το συμφωνημένο ή νόμιμο μισθό, το είδος της παρασχεθείσας εργασίας, τους όρους παροχής, τον χρόνο και την αιτία για τους οποίους οφείλονται (ΑΠ 1686/2007, ΑΠ 842/ 2003, Εφ.Λαμ. 8/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Από τις διατάξεις των άρθρων 648 επ. ΑΚ και 6 του Ν. 765/1943, που κυρώθηκε με την ΠΥΣ 324/1946 και διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ κατά το άρθρο 38 του ΕισΝΑΚ, συνάγεται ότι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει, όταν οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην παροχή της συμφωνηθείσας εργασίας και στον μισθό, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής του, ενώ ο εργαζόμενος υπόκειται σε νομική και προσωπική εξάρτηση από τον εργοδότη. Η εξάρτηση αυτή εκδηλώνεται με το δικαίωμα του τελευταίου να δίνει δεσμευτικές για τον εργαζόμενο εντολές και οδηγίες ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ασκεί εποπτεία και έλεγχο για την διαπίστωση της συμμόρφωσης του εργαζομένου προς αυτές. Η υποχρέωση, μάλιστα, του εργαζομένου να δέχεται τον έλεγχο του εργοδότη και να συμμορφώνεται προς τις οδηγίες του, ως προς τον τρόπο παροχής της εργασίας αποτελεί το βασικό γνώρισμα της εξάρτησης αυτής, η οποία μπορεί να είναι χαλαρότερη στις περιπτώσεις που ο εργαζόμενος αναπτύσσει πρωτοβουλία κατά την εκτέλεση της εργασίας του, λόγω των επιστημονικών ή ειδικών γνώσεών του και του αντικειμένου της εργασίας, αλλά θα πρέπει να υπάρχει για να θεωρηθεί η εργασία ως εξαρτημένη. Αντίθετα, σύμβαση ανεξαρτήτων υπηρεσιών, στην οποία δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, υπάρχει, όταν ο εργαζόμενος παρέχει αντί μισθού τις υπηρεσίες του, χωρίς να υπόκειται στον έλεγχο και την εποπτεία του εργοδότη και χωρίς να είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται προς τις εντολές και οδηγίες αυτού, ιδίως ως προς τον τρόπο και τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών του. Και στην σύμβαση αυτή, πάντως, υπάρχει κάποια δέσμευση και εξάρτηση, όπως συμβαίνει σε κάθε περίπτωση που

αναλαμβάνονται υποχρεώσεις με ενοχική σύμβαση και γι' αυτό ακριβώς η συμμόρφωση του εργαζομένου προς τους όρους της σύμβασής του, που μπορούν να έχουν σχέση και με τον τόπο ή τα χρονικά πλαίσια παροχής της εργασίας δεν υποδηλώνουν, χωρίς άλλο, εξάρτηση αυτού από τον εργοδότη με την προεκτεθείσα έννοια. Οπωσδήποτε το δικαίωμα του εργοδότη να δίνει εντολές και οδηγίες ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ελέγχει την συμμόρφωση του εργαζομένου προς αυτές, καθώς και η έκταση των αντιστοίχων υποχρεώσεων του τελευταίου, αποτελούν ενδεικτικά στοιχεία της ύπαρξης εξάρτησης, η οποία, όμως, δεν εξαρτάται μόνο από την συνδρομή όλων ή των περισσότερων από τα στοιχεία αυτά, διότι εκείνο που διακρίνει την εξαρτημένη εργασία από την ανεξάρτητη δεν είναι το ποσοτικό στοιχείο, δηλ η σώρευση περισσότερων ενδείξεων δέσμευσης και εξάρτησης, αλλά το ποιοτικό, δηλ η ιδιαίτερη ποιότητα της δέσμευσης και εξάρτησης, η οποία έχει για τον υποβαλλόμενο σε αυτήν εργαζόμενο συνέπειες που καθιστούν απαραίτητη την ιδιαίτερη ρύθμιση της σχέσης του με τον εργοδότη και δικαιολογούν την ειδική προστασία από το εργατικό δίκαιο. Το ποιοτικό αυτό στοιχείο συνάγεται από ν εκτίμηση των όρων και των συνθηκών παροχής της εργασίας και διαφέρει κατά περίπτωση, ανάλογα με το είδος και την φύση της εργασίας, συνδυαζόμενο δε με τις υφιστάμενες ενδείξεις εξάρτησης, παρέχει ασφαλέστερο κριτήριο για την διάκριση της εξαρτημένης εργασίας από την ανεξάρτητη (ΟλΑΠ 28/2005, ΑΠ 171/2016, ΑΠ 2242/2013, ΑΠ 465/2013, ΑΠ 666/2009, Α.Π. 704/2002 ΕλλΔνη 43.1656, ΕφΑΘ 309/2008 ΕλλΔνη 2008,1102). Σημειώνεται ότι δεν αποτελούν αποφασιστικά κριτήρια υπέρ του χαρακτηρισμού της απασχόλησης ως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, ο τρόπος προσδιορισμού και καταβολής της αμοιβής του απασχολούμενου, η ασφάλιση αυτού στο ΙΚΑ, η χορήγηση σε αυτόν βεβαιώσεων μισθωτών υπηρεσιών, η μη ασφάλισή του σε Ταμείο Ασφάλισης ελευθέρων επαγγελματιών. Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 23α παρ. 2 και 24 παρ. 3 του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 "περί ανωνύμων εταιρειών" (β.δ. 174/1963), 31 Εμπ. Νόμου [όπως η τελευταία ίσχυε πριν την κατάργησή της με το άρθρο 80 παρ.13 του Ν. 3604/2007, με τον οποίο [νόμο] αντικαταστάθηκαν και συμπληρώθηκαν διατάξεις του κν. 2190/1920] και ήδη 19 παρ.2 του κν 2190/1920, όπως η παρ.2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ.1 του Ν.2339/1995 [ΦΕΚ Α 204), 713, 648, 652 ΑΚ και 6 του Ν. 765/1943, προκύπτει ότι ο διευθύνων σύμβουλος της ανώνυμης εταιρείας, ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου αυτής, συνδέεται με το νομικό πρόσωπο της εταιρείας με σχέση εντολής. Αν όμως, για τις υπηρεσίες που προσφέρει, λαμβάνει αμοιβή, η σχέση του χαρακτηρίζεται ως μίσθωση ανεξαρτήτων υπηρεσιών (βλ. ΕφΑΘ 309/2008 ΕλλΔνη 2008, 1102, ΕφΑΘ 5946/1999 ΕλλΔνη 40.1592, ΕφΑΘ 4583/1989 ΕΕργΔ 50.208), αφού, λόγω

της ιδιότητάς του, ασκεί εξουσία διοικητική και διαχειριστική με δική του ευθύνη και πρωτοβουλία, είναι όργανο της ανώνυμης εταιρείας και υποβάλλεται στο καθεστώς που διέπει το διοικητικό συμβούλιο. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από την παροχή γενικών οδηγιών και κατευθύνσεων προς το διοικητικό συμβούλιο ανώνυμης εταιρείας ως προς την πορεία της επιχείρησης από τη γενική συνέλευση των μετόχων, που κατά το άρθρο 33 του κν. 2190/1920 αποτελεί το ανώτατο όργανο της εταιρείας ή από την αξιουμένη από την τελευταία ενημέρωση εκ μέρους του διοικητικού συμβουλίου, ενόψει και της ρύθμισης του άρθρου 35 του ίδιου νόμου για τη λήψη απόφασης περί απαλλαγής του Δ.Σ. και των ελεγκτών από την ευθύνη τους για αποζημίωση της εταιρείας. Η σχέση αυτή, είτε ως εντολή, είτε ως μίσθωση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, μπορεί να λυθεί οποτεδήποτε με καταγγελία (άρθρα 669, 672 ΑΚ) και δεν έχουν επ' αυτής εφαρμογή οι ειδικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας (ΑΠ 465/2013, ΑΠ 544/2010, ΑΠ 87/2009, ΑΠ 45/1997, ΕφΑΘ 309/2008 ΕλλΔνη 2008, 1102). Ειδικότερα, από το συνδυασμό της κατά τον κρίσιμο χρόνο ισχύουσας διάταξης του άρθρου 19 παρ.2 του κ.ν. 2190/1920, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 1 Ν. 2339/1995 που ορίζει ότι οι σύμβουλος μέτοχοι ή μη μέτοχοι είναι πάντοτε επανεκλέξιμοι και ελεύθερα ανακλητοί (σε αντιστοιχία με εκείνη του μεταγενέστερα καταργηθέντος άρθρου 31 του ΕμπΝ) και του άρθρου 33 του ίδιου κ.ν. 2190/1920, που ορίζει ότι η γενική συνέλευση των μετόχων είναι το ανώτατο όργανο της εταιρείας και δικαιούται να αποφασίζει για κάθε εταιρική υπόθεση, προκύπτει, α) ότι η γενική συνέλευση δικαιούται οποτεδήποτε και χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος (ad nutum) να ανακαλεί ελεύθεριος τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, η ανάκληση δε αυτή, και αν ακόμη δεν δηλωθεί ρητώς στη σχετική απόφαση, δύναται να συνάγεται και σιωπηρώς από το διορισμό νέου διοικητικού συμβουλίου που συντελείται πριν από τη λήξη του παλαιού, β) ότι το δικαίωμα της γενικής συνελεύσεως να ανακαλεί ελεύθεριος τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου δεν υπόκειται σε περιορισμούς είτε αυτοί καθιερώνονται ευθέως, είτε εμμέσως με τη μορφή επιζήμιων συνεπειών σε περίπτωση άσκησης του, και αν ακόμη έχουν συμφωνηθεί, και γ) ότι η ανάκληση μέλους του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, που γίνεται από τη γενική συνέλευση συνεπάγεται πάντοτε και τη λήξη της υποκείμενης σχέσης, ακόμη και αν έχει καταρτισθεί για ορισμένο χρόνο, διότι το δικαίωμα της ανάκλησης των μελών του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας ασκείται ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού της συνδέουσας τα ως άνω μέλη με το νομικό πρόσωπο της ανώνυμης εταιρείας σχέσης (ΑΠ 1606/2011). Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι κατ' άλλη ισχυρώς υποστηριζόμενη άποψη, η ανάκληση μέλους του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, που γίνεται από τη γενική συνέλευση δεν επιφέρει τη

λήξη και της υποκειμένης σχέσης (σύμβασης εντολής ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών), για την οποία απαιτείται καταγγελία της τελευταίας. Συνεπώς [υπό την κρατούσα πρώτη εκδοχή] στην περίπτωση που μετά την αντικατάσταση του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας με απόφαση της γενικής συνέλευσης επακολουθήσει καταγγελία της συνδέουσας το μέλος αυτό με την εταιρεία υποκειμένης σχέσης, η καταγγελία φέρει απλώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα, αφού η υποκειμένη σχέση έχει ήδη λήξει. Κατά συνέπεια η καταγγελία αυτή δεν σημαίνει κατά λογική ακολουθία την ύπαρξη και άλλης παράλληλης έννομης σχέσης μεταξύ του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρείας και της τελευταίας, όπως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, εάν κατά την περί τούτου αναίρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας δεν υπήρξε στην συγκεκριμένη περίπτωση άλλη σχέση, παρά μόνο η συνδέουσα το μέλος αυτό με την ανώνυμη εταιρεία σύμβαση εντολής ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Δεν αποκλείεται όμως ο διευθύνων σύμβουλος, σε εκτέλεση σύμβασης (που έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση), να παρέχει, παράλληλα προς τα καθήκοντα που έχει από τον νόμο ή το καταστατικό της εταιρείας ως μέλος του Δ.Σ. αυτής, και υπηρεσίες με αμοιβή, τακτικώς προσδιορισμένη με εργασιακή σύμβαση, οπότε, αν η τελευταία προϋπήρχε του διορισμού του ως διευθύνοντος συμβούλου δεν απαιτείται έγκριση της συναφθείσας εργασιακής σύμβασης με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Ο χαρακτηρισμός δε της σύμβασης αυτής, ως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών, εξαρτάται, πέραν από την καταβαλλόμενη αμοιβή, από το αν ο διευθύνων σύμβουλος [για τα καθήκοντα δηλαδή που ασκεί πέραν από τα συνηθισμένα και από το νόμο ή το καταστατικό καθορισμένα καθήκοντα του διευθύνοντος συμβούλου], υποβάλλεται ή όχι σε νομική εξάρτηση από τα αρμόδια όργανα της εταιρείας (εργοδότη), αν δηλαδή αυτά έχουν δικαίωμα να ασκούν έλεγχο και εποπτεία ως προς τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών του και να παρέχουν δεσμευτικές γι' αυτόν (διευθύνοντα σύμβουλο), εντολές και οδηγίες για την επιμελή εκτέλεση τούτων, οπότε πρόκειται για σύμβαση εξαρτημένης εργασίας (ΑΠ 465/2013, ΑΠ 544/2010, ΑΠ 87/2009, ΑΠ 45/1997). Εξ άλλου για τον ορθό χαρακτηρισμό μιας σύμβασης ως σύμβασης εργασίας ή έργου ή εντολής ή σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών, ο οποίος αποτελεί κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας του δικαστηρίου, όπως οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ.3 και 87 παρ.2 του Συντάγματος, ερευνώνται οι όροι και οι πραγματικές συνθήκες εκτέλεσης της εργασίας, αφού ληφθεί υπόψη (για την ερμηνεία των δικαιοπρακτικών δηλώσεων) η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη κατά τα άρθρα 173 και 200 ΑΚ, σύμφωνα με τα οποία κατά την ερμηνεία της δηλώσεως αναζητείται η αληθής βούληση χωρίς προσήλωση

σης λέξεις, ενώ επίσης δεν ασκεί επιρροή ο νομικός χαρακτηρισμός που δίνεται σε αυτήν από τους συμβαλλόμενους (ΑΠ 171/2016, ΑΠ 465/2013, ΑΠ2242/2013). Τέλος η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, ορισμένου ή αορίστου χρόνου, μπορεί να λυθεί οποτεδήποτε με νεώτερη αντίθετη συμφωνία των συμβαλλομένων μερών, στο πλαίσιο της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων (άρθ. 361 του ΑΚ). Η συμφωνία αυτή, για την οποία δεν απαιτείται η τήρηση ορισμένου τύπου, μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρά. Δεν αποκλείεται όμως και η στο πλαίσιο της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων τροποποίηση ή μεταβολή ουσιωδών όρων της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, με κοινή συμφωνία των μερών, ρητή ή σιωπηρά, για την οποία δεν απαιτείται η τήρηση ορισμένου τύπου (άρθ. 361 σε συνδ. με άρθ. 164 του ΑΚ εξ αντιδ.), η οποία επάγεται την μεταβολή της φύσης της σύμβασης εργασίας σε εκείνη της σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Τοιαύτη σιωπηρά συμφωνία μπορεί να συναχθεί και από τις περιστάσεις, όπως συμβαίνει όταν στο πλαίσιο μεταβολής του αντικειμένου της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη, ο μισθωτός παύει πλέον να παρέχει τις μέχρι τότε υπηρεσίες του σε αυτόν με σχέση εξαρτημένης εργασίας και αναλαμβάνει άλλα καθήκοντα στο πλαίσιο της νέας επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη με άλλους όρους και με βάση άλλη έννομη σχέση κατά τη συμφωνία των μερών (ΑΠ 573/2018 ΝΟΜΟΣ). Δεν αποκλείεται όμως ο διευθύνων σύμβουλος, σε εκτέλεση συμβάσεως (που έχει εγκριθεί από την γενική συνέλευση), να παρέχει παράλληλα προς τα καθήκοντα που είχε από τον νόμο ή το καταστατικό της εταιρείας και υπηρεσίες με αμοιβή, τακτικώς προσδιορισμένη με εργασιακή σύμβαση, οπότε, αν η τελευταία προϋπήρχε του διορισμού του ως Διευθύνοντος Συμβούλου δεν απαιτείται έγκριση της συναφθείσης εργασιακής συμβάσεως με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως (βλ. ΑΠ 20/2007 ΔΕΝ 63.526 ΑΠ 1364/1991 ΔΕΝ 47.1189, ΑΠ 45.1997 ΝοΒ 46.768, ΑΠ 1241/1999 ΕλλΔνη 2001.406, ΑΠ 842/1999 ΕλλΔνη 20.419, ΑΠ 1142/1998 ΕλλΔνη 1999.3032, ΕφΑΘ 266/2001 ΔΕΕ 2002.196).

III. Εξάλλου, το στοιχείο της εξάρτησης από τον εργοδότη, έστω και χαλαρώς, υπάρχει και στην περίπτωση των κατά το άρθρο 2 εδ. α' της διεθνούς συμβάσεως της Ουάσιγκτον (που κυρώθηκε με τον νόμο 2269/1929), διευθυνόντων υπαλλήλων, δηλαδή των προσώπων εκείνων που έχουν εξαιρετικά προσόντα και απολαμβάνουν της εμπιστοσύνης του κυρίου της επιχειρήσεως, ο οποίος τους αναθέτει καθήκοντα εποπτείας του προσωπικού και γενικότερης διεύθυνσης, ώστε να επηρεάζουν αποφασιστικά τις κατευθύνσεις και την εξέλιξη της επιχείρησης του εργοδότη, ασκώντας έτσι με πρωτοβουλία και υπευθυνότητα εργοδοτικά καθήκοντα. Ενόψει των ανωτέρω ο διευθυντής ανώνυμης εταιρείας παρέχει εξαρτημένη εργασία, ο χαρακτήρας της οποίας δεν μεταβάλλεται αν ανατεθούν σ' αυτόν, με τη σύμβαση

πρόσληψής του ή με μεταγενέστερη απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας, και εξουσίας του συμβουλίου αυτού, σύμφωνα με τα άρθρα 18 παρ.2 και 22 παρ.3 του Ν.2190/1920, εφόσον υπόκειται και ως προς την άσκηση των εξουσιών αυτών στο διευθυντικό δικαίωμα του εν λόγω συμβουλίου (ΑΠ 968/2018 ΝΟΜΟΣ). Κατά την έννοια του εδαφίου α' του άρθρου 2 της Διεθνούς Συμβάσεως της Ουάσινγκτων "περί περιορισμού των ωρών εργασίας εν ταις βιομηχανικαίς επιχειρήσεσιν", που κυρώθηκε με το ν. 2269/1920, ως πρόσωπα τα οποία κατέχουν θέσεις εποπτείας ή διευθύνσεως ή εμπιστοσύνης, επί των οποίων, κατά την εν λόγω σύμβαση, δεν εφαρμόζονται ΟΛ διατάξεις αυτής, θεωρούνται εκείνα στα οποία, ως εκ των εξαιρετικών προσόντων τους ή της ιδιάζουσας εμπιστοσύνης του εργοδότη προς αυτά, ανατίθενται καθήκοντα γενικότερης διευθύνσεως όλης της επιχείρησης ή σημαντικού τομέα της και εποπτείας του προσωπικού, κατά τρόπο ώστε όχι μόνο να επηρεάζουν αποφασιστικά τις κατευθύνσεις και την εξέλιξη της επιχείρησης, αλλά και να διακρίνονται εμφανώς από τους άλλους υπαλλήλους, λόγω της ασκήσεως των δικαιωμάτων του εργοδότη, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και η πρόσληψη και απόλυση του προσωπικού έναντι του οποίου επέχουν θέση εργοδότη, διαθέτουν πρωτοβουλία και επωμίζονται ενίοτε και ποινικές ευθύνες για την τήρηση των διατάξεων που έχουν θεσπιστεί για το συμφέρον των εργαζομένων, αμειβόμενοι συνήθως με μισθό που υπερβαίνει κατά πολύ τα νόμιμα ελάχιστα όρια και τις καταβαλλόμενες στους λοιπούς υπαλλήλους αποδοχές. Γι' αυτό και τα πρόσωπα αυτά, αν και δεν παύουν να είναι μισθωτοί, εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας περί χρονικών ορίων εργασίας, περί εβδομαδιαίας αναπαύσεως, περί αποζημιώσεως ή προσαυξήσεως για την υπερωριακή ή κατά Κυριακές και εορτές εργασία, οι οποίες είναι ασυμβίβαστες προς την εξέχουσα θέση τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ανέλαβαν με τη σύμβασή τους. Η έννοια δε της διευθυντικής θέσεως, ανεξαρτήτως του αν ο εργαζόμενος έχει ή όχι τον τίτλο του κατόχου αυτής, προσδιορίζεται με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια της καλής πίστης και της κοινής πείρας και της λογικής από τη φύση και το είδος των παρεχόμενων υπηρεσιών που κρίνονται ενιαίως, καθώς και από την ιδιάζουσα σχέση εκείνου που τις παρέχει τόσο προς τον εργοδότη, όσο και προς τους λοιπούς εργαζομένους ΑΠ 1467/2012 ΝΟΜΟΣ).

IV. Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 111 και 118 παρ.3 ΚΠολΔ, όπως το τελευταίο άρθρο αντικαταστάθηκε με την παρ.2 του άρθρου πρώτου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 συνάγεται ότι τα δικόγραφα που επιδίδονται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να αναφέρουν, εκτός των άλλων στοιχείων, και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου του διαδίκου που επιδίδει ή υποβάλλει το δικόγραφο, έτσι ώστε, λόγω της μοναδικότητάς του για κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο, αυτό να

προσδιορίζεται με ασφάλεια. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4335/2015, με βάση τον οποίο τροποποιήθηκε ως άνω η προαναφερθείσα διάταξη, σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η ακριβής και επαρκής ταυτοποίηση των διαδικών, ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια και η τυπικότητα της διαδικασίας και να διευκολύνεται η ικανοποίηση της αξίωσης του ενάγοντας και γενικότερα η ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Ο Α.Φ.Μ. είναι μοναδικός για κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο και δεν αλλάζει, επομένως μέσω αυτού ο διάδικος προσδιορίζεται με ασφάλεια. Κατά συνέπεια αναφορικά με την ύπαρξη του Α.Φ.Μ. του ενάγοντος στο δικόγραφο της αγωγής δεν την προβλέπει ο νόμος ως προϋπόθεση παραδεκτού του δικογράφου. Η ως άνω έλλειψη θα μπορούσε απλώς να επιφέρει την ακυρότητα κάποιας διαδικαστικής πράξης, που συνδέεται με αυτήν την έλλειψη, εφόσον οι εναγόμενοι εξαιτίας της έλλειψης επικαλούνται και αποδεικνύουν δικονομική βλάβη (κατ' άρθρο 159 αριθ. 3 ΚΠολΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα ιστορεί ότι προσλήφθηκε από την εταιρεία «W..... Α.Ε.» στις2005 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και με πλήρες ωράριο. Ότι έκτοτε εργάζεται συνεχώς στην εταιρεία και από τις2006 της ανατέθηκαν τα καθήκοντα του γενικού διευθυντή - διευθύνοντος συμβούλου. Ότι η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας της διατηρήθηκε, αυξήθηκε ο μισθός στο ποσό των ευρώ μηνιαίως, ενώ προστέθηκε ειδικό πρόγραμμα επιπρόσθετης οικονομικής αμοιβής για την επίτευξη των ετήσιων εταιρικών στόχων, καθώς και άλλες τακτικές παροχές όπως χρήση αυτοκινήτου και μηνιαία αποζημίωση. Ότι στο πλαίσιο μείωσης του λειτουργικού κόστους της εταιρείας και ενόψει της διαρκούς οικονομικής κρίσης, στις2016 συμφώνησε να μειωθεί ο μισθός της κατά 20% περίπου και τροποποιήθηκε η αρχική της σύμβαση εργασίας ως προς το ποσό του καταβαλλομένου μηνιαίου μισθού, ήτοι από ευρώ μεικτά, στο ύψος των ευρώ. Ότι στο ίδιο κείμενο τροποποίησης του μισθού της ατομικής της σύμβασης εργασίας συμφωνήθηκε ρητά ότι σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, η αποζημίωση θα υπολογισθεί με βάση το μηνιαίο μισθό που καταβαλλόταν πριν τη μείωση του, δηλαδή με βάση το μηνιαίο μισθό των ευρώ. Ότι με βάση τα ανωτέρω εξέλαβε ότι η εταιρεία αναγνώριζε την συμβολή της όλα αυτά τα χρόνια, και ήθελε να διασφαλίσει τη συνέχιση της συνεργασίας τους. Ότι αν και η συνεργασία της με την εταιρεία ήταν ικανοποιητική, στις αιφνιδίως την ενημέρωσαν ότι η γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρείας αποφάσισε να ανακαλέσει την εντολή προς το πρόσωπό της και ότι κατήγγειλε την μεταξύ τους σχέση, την οποία χαρακτήρισε σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, αντίθετα με τα όσα είχαν μέχρι τότε υπογραφεί. Ότι δυνάμει του ισχυρισμού αυτού η εταιρεία δεν της κατέβαλε τη νόμιμη και συμβατικά συμφωνημένη

αποζημίωση απόλυσης ούτε τήρησε τον έγγραφο τύπο της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας. Ότι οι εκπρόσωποι της εταιρείας την εξανάγκασαν να αποχωρήσει και να τους παραδώσει τα αναφερόμενα στην αγωγή κινητά πράγματα, τα οποία περιείχαν και προσωπικά της στοιχεία Ότι η γενόμενη καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της, χωρίς την τήρηση των νόμιμων διατυπώσεων, ήτοι τον έγγραφο τύπο και την καταβολή του ποσού της νόμιμης αποζημίωσης απόλυσης, καθίσταται εξ αυτών των λόγων άκυρη. Ότι επιπλέον η καταγγελία είναι άκυρη και ως καταχρηστική, διότι επέβλεπε στην αποφυγή της υποχρέωσης της εναγομένης να καταβάλει την οφειλόμενη νόμιμη και συμβατική αποζημίωση απόλυσης και οφειλόταν σε προσχηματικούς λόγους που όμως διευκόλυναν τη λειτουργική συνένωση της εναγόμενης εταιρείας - στην οποία ήταν γενική διευθύντρια - με την εταιρεία «J.....», του ιδίου ομίλου. Ότι η εναγομένη, καταγγέλλοντας τη σύμβαση εργασίας της με τρόπο άκυρο και μη αποδεχόμενη την προσηκόντως προσφερθείσα εργασία της, περιήλθε σε κατάσταση υπερημερίας με αποτέλεσμα να της οφείλει τις αποδοχές υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από2016 έως2017, συνολικού ποσού ευρώ. Ότι υπό τις συνθήκες που έλαβε χώρα η απόλυσή της, η εναγομένη προσέβαλε την προσωπικότητά της, ως προς την έκφανση της επαγγελματικής της ικανότητας, της φήμης και της εν γένει υπόληψής της. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, ζητεί από την έγκυρη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας της (ΑΚ 648 επ.), α) να αναγνωριστεί η ακυρότητα της ένδικης καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της, β] να υποχρεωθεί η εναγόμενη να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες της με τους ίδιους συμφωνημένους όρους, γ) να υποχρεωθεί η εναγόμενη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλει το συνολικό ποσό των ευρώ (μικτά) για μισθούς υπερημερίας (το οποίο προϋποθέτει την διάγνωση της ακυρότητας της καταγγελίας) για το χρονικό διάστημα από2016 έως 2017, επικουρικά δε και για την περίπτωση που κριθεί ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας της είναι έγκυρη, ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει το ποσό των ευρώ για αποζημίωση απόλυσης, δ) να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλει το ποσό των ευρώ, ως αυτοτελή αποζημίωση λόγω παραβίασης του άρθρου 5 του από2006 ειδικού συμφωνητικού με τίτλο Α..... και ε) να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να της καταβάλει το ποσό των ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από τότε που έκαστο αγωγικό κονδύλιο κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό [δήλη ημέρα, άρθρα 341 & 345 ΑΚ], πλην του κονδυλίου της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, που δεν έχει σχετικό αίτημα τοκοδοσίας, καθώς και να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης τα δικαστικά έξοδά της.

Με το περιεχόμενο τούτο και τα αιτήματα η κρινόμενη αγωγή παραδεκτά και αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και ειδικότερα των εργατικών διαφορών (άρθρ. 614 παρ.3 και 621, 622 ΚΠολΔ, όπως αυτά ισχύουν μετά τον ν.4335/2015, λόγω του χρόνου άσκησης της αγωγής), και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 648 επ., 655, 656 ΑΚ όπως ισχύει, άρθ. 1, 3 και 5 του Ν.2190/1920, 2, 5 παρ.1, 6 παρ.8 του Ν.3198/1955, 174,180 και 281, 340, 341, 345 ΑΚ, 68, 70, 176,191 αρ. 2, 907, 908, 910 αρ. 4 και 946 ΚΠολΔ. Πρέπει, στο σημείο αυτό, να απορριφθεί ο ισχυρισμός περί απαράδεκτου της εναγομένης για έλλειψη στοιχείων του δικογράφου (ΑΦΜ ενάγουσας), διότι η παράλειψη του στοιχείου αυτού δεν συνεπάγεται από μόνο το λόγο αυτό ακυρότητα του δικογράφου, γιατί η τήρηση της υποχρέωσης αυτής δεν έχει ορισθεί με ποινή ακυρότητας, ούτε για την παράβαση αυτής χωρεί αναίρεση ή αναψηλάφηση. Συνεπώς, η δυνατότητα προβολής βασίμως της ενδεχόμενης ακυρότητας του δικογράφου για τον προαναφερόμενο λόγο προϋποθέτει τη συνδρομή βλάβης στο διάδικο που την προτείνει, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας (ΚΠολΔ159 παρ.3). Ο ισχυρισμός αυτός της εναγομένης, είναι απαράδεκτος λόγω αοριστίας, επειδή η εναγομένη δεν επικαλείται βλάβη της από την ανωτέρω έλλειψη (βλ υπό στοιχείο IV μείζονα σκέψη που προηγήθηκε και ΑΠ150/7/2018 ΝΟΜΟΣ). Ωστόσο, απορριπτέο ως προώρως ασκηθέν κρίνεται το αίτημα για την επιδίκαση μισθών υπερημερίας για το μεταγενέστερο της συζήτησης της αγωγής χρονικό διάστημα (ήτοι από τις2016 έως2017], ενόψει και του ότι το κεκτημένο και το απαιτητό του δικαιώματος κρίνονται κατά το χρόνο της συζήτησης της αγωγής (βλ. Α. Ντάσιο, Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, 1999, παρ. 493 Β', σελ 780]. Σημειώνεται, εξάλλου, ότι η κρινόμενη αγωγή ασκήθηκε παραδεκτώς εντός της τρίμηνης και εξαμήνης αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 6 § 1 και 2 του ν. 3198/1955, αντίστοιχα, η οποία λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο και δη κατά το κεφάλαιό της (αγωγής), που αφορά την αναγνώριση από το Δικαστήριο της ακυρότητας της ένδικης καταγγελίας και το συνεχόμενο με το αμέσως παραπάνω, ουσιαστικού δικαίου αίτημα περί καταβολής μισθών υπερημερίας στην ενάγουσα και επικουρικά αποζημίωσης απολύσεώς της, δεδομένου ότι, με επικαλούμενο από αυτήν ως χρόνο καταγγελίας της εργασιακής σχέσεώς της την2016, η επίδοση της κρινόμενης αγωγής στην εναγομένη (με την οποία ολοκληρώθηκε, κατ' άρθρον 215 αρ. 1 ΚΠολΔ, η άσκησή της] έλαβε χώρα στις2016, όπως αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως υπ' αρ. 4.891 γ'/14-10-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Πρέπει, συνεπώς, η αγωγή, να

ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι η ενάγουσα έχει καταβάλει το τέλος δικαστικού ενσήμου για το ποσό που υπερβαίνει την αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου (άρθρο 71 Εισ.Ν.Κ,ΠολΔ., όπως ισχύει] για το ως άνω καταψηφιστικό αίτημα (βλ το με αριθμό 15041/13-12-2016 Διπλότυπο Είσπραξης Τύπου Α΄) και δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου ως προς το αναγνωριστικό της αίτημα, λόγω του αναγνωριστικού χαρακτήρα του (άρθρο 21 ν. 4055/2012].

Η εναγόμενη, με δήλωσή της στο ακροατήριο, καταχωρισθείσα στα από2016 απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του δικαστηρίου αυτού, που επανέλαβε με τις προτάσεις της, αρνήθηκε αιτιολογημένα την αγωγή, ισχυριζόμενη ότι η ενάγουσα απασχολήθηκε ως Διευθύνουσα Σύμβουλος και δεν συνδεόταν με αυτήν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αλλά η συμβατική τους σχέση λειτουργούσε επί τη βάση της σύμβασης παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Επικουρικώς, η εναγομένη ισχυρίστηκε ότι η καταγγελία δεν έγινε για τους λόγους που αναφέρει η ενάγουσα, αλλά σε άλλους που αιτιολογούν την γενόμενη καταγγελία, και ο ισχυρισμός της αυτός αποτελεί αιτιολογημένη άρνηση του καταχρηστικού χαρακτήρα της καταγγελίας. Η μη απόδειξη των επικαλούμενων από τον εργοδότη λόγων απολύσεως του εργαζόμενου, δεν ασκεί οποιαδήποτε επιρροή στην ύπαρξη της επικαλούμενης από τον εργαζόμενο καταχρηστικής απολύσεως, διότι, ενόψει του αναιτιώδους χαρακτήρα της καταγγελίας, ο εργαζόμενος πρέπει να επικαλεστεί και αποδείξει τους λόγους που καθιστούν καταχρηστική την απόλυσή του (ΑΠ 924/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, επικουρικώς, πρότεινε τον ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης των δικαιωμάτων της ενάγουσας, διότι η τελευταία διεκδικεί με την κρινόμενη αγωγή της μισθούς υπερημερίας και λοιπές αξιώσεις υπερβαίνοντας τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη και κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, όπως ειδικότερα εκθέτει στις προτάσεις της. Ο ισχυρισμός αυτός της εναγομένης, ο οποίος προτείνεται παραδεκτά και ορισμένα, είναι νόμιμος (άρθ. 281ΑΚ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί εάν είναι βάσιμος και από ουσιαστική άποψη.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως, ήτοι των του και του, οι οποίες περιέχονται στα από2016 απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του δικαστηρίου αυτού, (σημειωτέον ότι κατά την επανασυζήτηση της υπόθεσης στη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας δεν εξετάστηκαν μάρτυρες, ούτε προσκομίσθηκαν νέα αποδεικτικά μέσα), εκτιμώμενες χωριστά και σε συνδυασμό με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα κατά το λόγο γνώσης και το βαθμό αξιοπιστίας τους, λαμβανομένης υπόψη της

...../.....2016 ένορκης βεβαίωσης της μάρτυρος της εναγομένης, του, ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών, που ελήφθη μετά από νόμιμη, προ δύο ημερών (άρθ.422 ΚΓΠολΔ, ως ισχύει], κλήτευση της ενάγουσας, όπως αποδεικνύεται από την από2016 κλήση της εναγομένης, σε συνδυασμό με την/.....2016 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών, από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του, είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς έμμεση απόδειξη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εφόσον έχει επιτραπεί το εμάρτυρο μέσο απόδειξης (άρθρα 336 παρ. 3, 339 και 395 ΚΠολΔ), όπως τα διαδικαστικά έγγραφα, αγωγές, αιτήσεις και προτάσεις άλλων δικών που προσκομίζονται προς απόδειξη κρίσιμου για την εκκρεμή δίκη πραγματικού περιστατικού ή γεγονότος που μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση δικαστικού τεκμηρίου (ΑΠ 1535/2006 ΝΟΜΟΣ καθώς και οι δικαστικές αποφάσεις), καθώς και η με αρ./.....2016 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών που προσκόμισε η ενάγουσα και οι με αρ./.....2016 και/.....2016 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών που προσκόμισε η εναγόμενη, οι οποίες άπασες ελήφθησαν στα πλαίσια άλλης δίκης, καθώς και τα μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα αμετάφραστα ξενόγλωσσα έγγραφα, αφού δεν είναι ανεπίτρεπτο, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών, να λαμβάνονται υπόψη και να εκτιμώνται ελεύθερα από το δικαστήριο αυτοτελώς ή προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, έγγραφα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου (άρθρο 454 ΚΠολΔ, Α.Π.1757/2011, δημ. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1627/2010 ΕλλΔνη 52.431, ΑΠ 1511/2009 ΝοΒ 58.1719, ΑΠ 1344/2007, ΕφΠειρ 764/2012 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη σημείωση παρακάτω χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα κατά την ουσιαστική διάγνωση της παρούσας διαφοράς, τις ομολογίες των διαδίκων που εμπεριέχονται στις προτάσεις τους ή συνάγονται από αυτές (άρθρο 261 εδ. β' σε συνδ. με 352 παρ. 1 ΚΠολΔ), και τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), σε συσχέτιση και αλληλουχία με τις ως άνω καταθέσεις και τους ισχυρισμούς των διαδίκων, πλήρως αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εναγόμενη ιδρύθηκε από τον την2000, με την επωνυμία «Ρ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» με σκοπό τη διεξαγωγή πωλήσεων εξ αποστάσεως, τις πάσης φύσεως διαφημιστικές εργασίες, την εμπορία, διάθεση και διανομή διαφημιστικού υλικού, τη δημιουργία και εμπορία βάσεων δεδομένων και την εκπόνηση, ανάπτυξη και εμπορία λογισμικού. Το έτος 2000, ο όμιλος W....., εξαγόρασε ορισμένες λειτουργούσες ελληνικές διαφημιστικές εταιρείες. Την2000 εξαγοράστηκε

μέρος των μετοχών του και το σύνολο των μετοχών της από την εταιρεία Υ....., η οποία απέκτησε το 51% του μετοχικού κεφαλαίου της εναγομένης, και εξελέγη Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από τους (Πρόεδρο), (Αντιπρόεδρο), (Διευθύνοντα Σύμβουλο] και (Σύμβουλο). Το έτος 2007, η θυγατρική εταιρεία της W....., W....., εξαγόρασε το 100% των μετοχών της εναγομένης εταιρείας από τονκαι την Υ..... και εξελέγη νέο Διοικητικό Συμβούλιο, δυνάμει της από2008 απόφασης της Γενικής Συνελεύσεως, αποτελούμενο από τους (Πρόεδρο), (Αντιπρόεδρο), - ενάγουσα (Διευθύνουσα Σύμβουλο), (Μέλος) και(Μέλος) (βλ. ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ/.....2008). Όπως αποδεικνύεται από το ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ/.....2007 και συνομολογείται και από την ενάγουσα, η τελευταία είχε εκλεγεί Διευθύνουσα Σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος της εναγομένης, ήδη από την2007. Η ενάγουσα αρχικώς προσλήφθηκε από την εναγομένη εταιρεία «W.....Α.Ε.» στις2005 με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου ως υπάλληλος γραφείου, με πλήρες ωράριο 09:30 έως τις 17:30, έναντι μικτών μηναίων αποδοχών ύψους ευρώ, όπως προκύπτει από την από2005 έγγραφη γνωστοποίηση όρων ατομικής σύμβασης εργασίας. Η ειδικότερη θέση της αναφέρεται ως Διευθυντής Εξυπηρέτησης και το αντικείμενο εργασίας της ως υπάλληλος γραφείου. Ωστόσο, δεν αποδείχθηκαν τα ειδικότερα καθήκοντά της και οι συνθήκες εργασίας της από την κατάθεση του μάρτυρα αποδείξεως, ήτοι οι εντολές και οδηγίες από προϊστάμενό της, σε ποιον υπόκειντο ιεραρχικά, εάν παρείχε πράγματι εργασία εντός του ανωτέρω συμβατικά καθορισμένου ωραρίου της. Την2006, όπως συνομολογεί η ενάγουσα, της ανατέθηκε η γενική διεύθυνση της εναγομένης εταιρείας και οι αποδοχές της ανήλθαν σε ευρώ ετησίως, ενώ με την από2006 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, σε συνδυασμό με το από2006 πρακτικό συγκρότησης σε σώμα του Δ.Σ. της εναγομένης, η ενάγουσα διορίστηκε μέλος του Δ.Σ., κατέχουσα ταυτόχρονα τη θέση της Γενικής Διευθύντριας της Εταιρείας (ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ/.....2006). Τέλος, με την από2007 απόφαση της Γ.Σ., σε συνδυασμό με το από2007 πρακτικό συγκρότησης σε σώμα του Δ.Σ. της εναγομένης (ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ/.....2007), η ενάγουσα διορίστηκε Διευθύνουσα Σύμβουλος της εταιρείας, ασκώντας, κατά γενική εξουσιοδότηση, όλες τις προβλεπόμενες από το άρθρο 17 του καταστατικού της εναγομένης εταιρείας αρμοδιότητες και εξουσίες που σχετίζονται με τη διοίκηση και διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων και αποφασίζοντας για κάθε ζήτημα που αφορά την εταιρεία, εκτός αυτών για τις οποίες έχει αρμοδιότητα η Γενική Συνέλευση των μετόχων. Ειδικότερα, η ενάγουσα, ως Διευθύνουσα Σύμβουλος είχε τις εξής

αρμοδιότητες να: α) Εκπροσωπεί την Εταιρία δικαστικά και εξώδικα, β) Αρχίζει και διεξάγει δίκες, ενεργεί κατασχέσεις, εγγραφές προσημειώσεων και υποθηκών, συναιρεί σε άρση τους, παραιτείται από προνόμια, αγωγές και ένδικα μέσα, συμβιβάζεται δικαστικά και εξώδικα και συνομολογεί διαιτησίες, γ) Αποκτά, συνιστά ή μεταβιβάζει εμπράγματα και ενοχικά δικαιώματα σε κινητά και ακίνητα με την επιφύλαξη του άρθρου 10 του Κ.Ν. 2190/20 και αποδέχεται υποχρεώσεις, συνάπτει κάθε μορφής συμβάσεις, με την επιφύλαξη του άρθρου 23α του Κ.Ν. 2190/1920, συμμετέχει σε διαγωνισμούς δημοσίων ή άλλους καθώς και σε δημόσιες ή ιδιωτικές, μειοδοτικές ή πλειοδοτικές δημοπρασίες, δ) Διορίζει, τοποθετεί και παύει υπαλλήλους και αντιπροσώπους της Εταιρίας, ρυθμίζει τις απολαβές και μισθούς τους και παρέχει και ανακαλεί κάθε γενική και ειδική πληρεξουσιότητα για λογαριασμό της Εταιρίας, ε) Εκδίδει, αποδέχεται και υπογράφει ή εγγυάται ή οπισθογράφει γραμμάτια σε διαταγή, συναλλαγματικές, επιταγές όπως και κάθε τίτλο σε διαταγή, στ) Καθορίζει γενικά τις δαπάνες της Εταιρίας, ζ) Ελέγχει τα βιβλία και το Ταμείο της Εταιρίας, καταρτίζει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, προτείνει τις αποσβέσεις που γίνονται στις εγκαταστάσεις και στις επισφαλείς απαιτήσεις και προτείνει τα μερίσματα και τα κέρδη που θα διανεμηθούν, η) Κανονίζει την εσωτερική λειτουργία της Εταιρίας και εκδίδει τους σχετικούς κανονισμούς, και γενικά επιχειρεί κάθε πράξη διοίκησης της Εταιρίας και διαχείρισης της περιουσίας της και έχει κάθε εξουσία και δικαίωμα για την διαχείριση των εταιρικών συμφερόντων και την ενέργεια κάθε πράξης για την πραγμάτωση των σκοπών που επιδιώκει η Εταιρία, θ) Λαμβάνει κάθε είδους δάνειο ή πίστωση με ή χωρίς ειδική εγγύηση και παρέχει δάνεια σε εταιρίες, με τις οποίες η Εταιρία έχει επιχειρηματικές σχέσεις, ι) Παρέχει παντός τύπου εγγυήσεις για πιστωτικά έγγραφα ή υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει εταιρίες στις οποίες η Εταιρία μπορεί να έχει συμφέροντα ή συμμετοχή, καθώς και για πιστωτικά έγγραφα ή υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί από επιχειρήσεις ή πρόσωπα με τα οποία η εταιρία μπορεί να έχει επιχειρηματικές σχέσεις, ια) Εκδίδει και συντάσσει παντός είδους πιστωτικά έγγραφα, αποδέχεται και οπισθογραφεί αυτά, συμπεριλαμβανομένων και υποχρεώσεων με ή χωρίς εμπράγματη ασφάλεια, ιβ) Γενικά, φέρει εις πέρας και εκτελεί κάθε πράξη, σύμβαση και σχετική συναλλαγή, παρεμπίπτουσα ή συμπληρωματική, η οποία είναι αναγκαία ή σκόπιμη για την επίτευξη των σκοπών της Εταιρίας (βλ άρθρο 17 του καταστατικού της εναγόμενης, στο οποίο ορίζονται οι αρμοδιότητες και εξουσίες του Δ.Σ.). Ως Διευθύνουσα Σύμβουλος, η ενάγουσα, αποδείχθηκε ότι είχε την αποκλειστική πρωτοβουλία και ευθύνη της οργανώσεως της εμπορικής επιχειρήσεως της εναγομένης, της προστασίας των εταιρικών συμφερόντων, της επιδιώξεως και ευοδώσεως του εταιρικού σκοπού (και για τον λόγο αυτό προστέθηκε συμβατικά στις αποδοχές της ειδικό

πρόγραμμα επιπρόσθετης οικονομικής αμοιβής] και της μεγιστοποίησης της κερδοφορίας της. Αποκλειστική της, επίσης, αρμοδιότητα ήταν η οργάνωση, η εποπτεία, η λογοδοσία και ο συντονισμός των τμημάτων και, βεβαίως, ο έλεγχος των δαπανών και των εσόδων, η διαμόρφωση της εμπορικής και οικονομικής πολιτικής και η άσκηση εσωτερικού ελέγχου. Ενδεικτικά, αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα είχε υπογράψει τους ισολογισμούς και τις οικονομικές καταστάσεις των διαχειριστικών χρήσεων 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015 καθώς και τις από/2011,/2012,/2013,/2014,/2015 και/2016 Εκθέσεις του Δ.Σ. προς την Γενική Συνέλευση. Επίσης, υπέβαλλε ως εργοδότης - νόμιμος εκπρόσωπος τους προβλεπόμενους από την εργατική νομοθεσία Πίνακες Προσωπικού, τους οποίους και υπέγραφε (βλ τον ετήσιο πίνακα προσωπικού έτους 2015). Όπως, ρητά επαναλαμβάνει η ενάγουσα στην αγωγή της απασχολούνταν ως Διευθύνουσα Σύμβουλος, χωρίς να αποδειχθεί (ούτε και περιγράφει ειδικότερα στην αγωγή της) ότι υπέγραφε οποιοδήποτε έγγραφο με άλλη ιδιότητα πλην αυτής ή ασκούσε άλλα καθήκοντα πλην αυτών που προβλέπονται από τις καταστατικές διατάξεις για τον Διευθύνοντα Σύμβουλο. Τις ως άνω αρμοδιότητες και εξουσίες της Διευθύνουσας Συμβούλου, η ενάγουσα διατήρησε καθ' όλο το χρονικό διάστημα μέχρι την ανάκλησή της από τη Γενική Συνέλευση της εναγομένης στις2016 (βλ ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ/....2008 και ΦΕΚ τ. ΑΕ & ΕΠΕ/.....2014). Για τις υπηρεσίες της ως Διευθύνουσας Συμβούλου, η ενάγουσα ελάμβανε κατά το χρόνο λύσης της συμβατικής της σχέσης το ποσό των ευρώ μηνιαίως, ενώ κατά το αμέσως προηγούμενο χρονικό διάστημα, το ποσό αυτό ανερχόταν στα ευρώ. Προστέθηκε, επίσης, ειδικό πρόγραμμα επιπρόσθετης οικονομικής αμοιβής της για την επίτευξη των ετήσιων εταιρικών στόχων, καθώς και άλλες τακτικές παροχές όπως και μηνιαία αποζημίωση, όπως η ίδια συνομολογεί-Επιπλέον, είχε δικαίωμα προαίρεσεως σε μετοχές του ομίλου W..... βάσει του οποίου εξαργύρωσε το 2015 ποσό ευρώ, είχε τη χρήση εταιρικού αυτοκινήτου (.....), για το οποίο η εναγομένη κατέβαλε ετησίως μίσθωμα ποσού ευρώ. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο η ενάγουσα παρείχε τις υπηρεσίες της στην εναγομένη ως μέλος του Δ.Σ. και ως διευθύνουσα σύμβουλος αυτής, και λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων όρων και ιδιαιτεροτήτων πραγματικών συνθηκών, κάτω από τις οποίες αυτή παρείχε τις υπηρεσίες της στην εναγομένη, την οποία μόνη αυτή εκπροσωπούσε, του ότι οι πραγματικοί ιδιοκτήτες αυτής δεν κατοικούσαν στην Ελλάδα, την οποία σπάνια επισκέπτονταν, αλλά και της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, η μεταξύ της ενάγουσας και της εναγομένης σχέση δεν ήταν εκείνη της εξαρτημένης εργασίας έτσι ώστε να τυγχάνουν επ' αυτής οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και ειδικότερα οι αναφερόμενες στην

καταγγελία της συμβατικής αυτής σχέσης, καθόσον η ενάγουσα παρείχε έναντι μισθού τις υπηρεσίες της στην εναγομένη, χωρίς να υπόκειται στον έλεγχο και εποπτεία αυτής, ούτε να είναι υποχρεωμένη να συμμορφώνεται προς τις εντολές και οδηγίες της, ιδίως ως προς τον τρόπο και χρόνο παροχής των υπηρεσιών της. Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από το ότι η ενάγουσα ήταν ασφαλισμένη στο ΙΚΑ, καθόσον και ο διευθύνων σύμβουλος ανώνυμης εταιρείας υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ, ακόμη και αν δεν παρέχει εξαρτημένη εργασία. Επίσης, ακόμη και από τις καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως, συνάγεται, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, ότι τα καθήκοντά της ως «απλού» υπαλλήλου, όπως ισχυρίζεται, τα οποία, πάντως, δεν εξειδικεύθηκαν ούτε από την ίδια στην υπό κρίση αγωγή, ήταν ουσιωδώς διάφορα και οπωσδήποτε υπέρτερα και ανάλογα με τη θέση της ως Γενικής Διευθύντριας, όπως περιγράφηκαν παραπάνω. Επιπλέον, για την εκτέλεση των ως άνω διευθυντικών καθηκόντων, η ενάγουσα δεν λάμβανε εντολές και οδηγίες από κανένα, αλλά καθόριζε η ίδια τον τόπο, τον τρόπο και το χρόνο της εκτέλεσής τους, μη υποκείμενη ως προς αυτά στη νομική εξάρτηση της εναγόμενης, αφού λόγω της παραπάνω ιδιότητάς της ασκούσε εξουσία διοικητική και διαχειριστική με δική της ευθύνη και πρωτοβουλία, υποβαλλόμενη ως όργανο της εταιρείας στο καθεστώς, που διέπει το διοικητικό της συμβούλιο και τον Πρόεδρο αυτής. Επίσης, δεν αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα τηρούσε το ωράριο των υπαλλήλων της επιχείρησης, ενώ οι προαναφερόμενοι μισθοί της ήταν πολύ μεγαλύτεροι από τους ελάχιστους νόμιμους μισθούς των οικείων συλλογικών συμβάσεων εργασίας των διευθυντών πωλήσεων ή των υπαλλήλων γραφείων στις εμπορικές επιχειρήσεις, στις οποίες αυτή συμβατικά υπήχθη, και σημαντικά ανώτεροι από τους μισθούς των άλλων μέσης στάθμης υπαλλήλων της εναγόμενης και ανταποκρίνονται λόγω του εύρους της επιχειρηματικής της δραστηριότητας σε εκείνους ενός διευθυντικού στελέχους μεγάλης επιχείρησης όπως η εναγομένη. Περαιτέρω, από το ίδιο ως άνω αποδεικτικό υλικό αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα κατά τον χρόνο της απασχόλησής της στην επιχείρηση της εναγόμενης μέχρι την2016, δεν είχε σταθερό ωράριο εργασίας, καθώς ο χρόνος παραμονής της στα γραφεία της εταιρείας καθοριζόταν από την ίδια με βάση τις εκάστοτε ανάγκες και ανάλογα με τις εκτελούμενες εργασίες, τις οποίες άλλωστε η ίδια είχε προγραμματίσει Έτσι αυτή μπορούσε να προσέρχεται στα γραφεία της εταιρείας και να αναχωρεί ανάλογα με τον κατά την κρίση της αναγκαίο χρόνο που απαιτείτο για να διεκπεραιώσει την εργασία της, καθόριζε προσωπικά τις μετακινήσεις της και ασκούσε το έργο της οργάνωσης των τμημάτων της εταιρείας και της εν γένει εποπτείας των εργασιών της με πρόγραμμα και κατευθύνσεις που η ίδια οργάνωνε και ρύθμιζε, χωρίς καμία παρέμβαση της εναγόμενης εταιρείας. Επομένως, στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων της η

ενάγουσας τελούσε σε πλήρη ελευθερία και αυτονομία ως προς τον χρόνο, τρόπο και τόπο παροχής των υπηρεσιών της, ελλείποντος κάθε στοιχείου προσωπικής και νομικής εξάρτησης αυτής από την εναγομένη, χωρίς να δεσμεύεται από εντολές και οδηγίες κάποιου ιεραρχικά προϊσταμένου της, που άλλωστε δεν υπήρχε, αφού η ενάγουσα, λόγω και του εξειδικευμένου επαγγελματικού αντικειμένου της, δεν θα μπορούσε να ελεγχθεί από κάποιον ανώτερο, ο οποίος και δεν απασχολείτο στην εναγομένη. Εξάλλου, μόνον η τυχόν υποχρέωση της ενάγουσας να αναφέρεται προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της εναγομένης, ο οποίος δεν αποδείχθηκε ότι ασκούσε παρεμβάσεις στα καθήκοντα της ενάγουσας ή ότι την ήλεγχε ή ότι της παρείχε οδηγίες, δεν είναι ικανή να προσδώσει στη σχέση της ενάγουσας με την εναγομένη τον χαρακτήρα της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από το ότι αμφότεροι οι διάδικοι υπέγραψαν την από2005 έγγραφη γνωστοποίηση όρων ατομικής σύμβασης εργασίας, καθόσον ο ορθός χαρακτηρισμός μιας σχέσης ως σύμβασης έργου ή εντολής ή εξαρτημένης ή ανεξάρτητης εργασίας αποτελεί κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας του δικαστηρίου, το οποίο μετά από εκτίμηση των συγκεκριμένων περιστάσεων κρίνει με ποία συγκεκριμένη νομική σχέση συνδέεται ο εργαζόμενος με τον εργοδότη του ανεξάρτητα από το νομικό χαρακτήρα που έδωσαν τα συμβαλλόμενα μέρη στη συνδέουσα αυτούς σχέση. Δεν αποκλείεται βέβαια ο διευθύνων σύμβουλος ή ο Πρόεδρος ή το μέλος του ΔΣ μιας εταιρείας, παράλληλα με τα καθήκοντα που έχει από το νόμο ή το καταστατικό της εταιρείας, να παρέχει σε εκτέλεση εργασιακής σύμβασης και υπηρεσίες με αμοιβή, τακτικώς προσδιορισμένη, πλην όμως από τα αποδεικτικά στοιχεία της υπόθεσης δεν αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα παρείχε, παράλληλα με τα καθήκοντα που είχε από το έτος 2005 και εφεξής ως μέλος του Δ.Σ, και διευθύνουσα σύμβουλος αυτής, και άλλες υπηρεσίες με άλλη αμοιβή, τακτικώς προσδιορισμένη, δυνάμει εργασιακής σύμβασης, πέραν δηλαδή των παρεχομένων ως άνω καθηκόντων της, δυνάμει της σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Ενόψει όλων των προαναφερομένων πραγματικών περιστατικών που αποδείχθηκαν σχετικά με τον τρόπο που καταρτίστηκε και λειτούργησε η μεταξύ των διαδίκων κρινόμενη έννομη σχέση, αξιολογούμενη με βάση τις αρχές της καλής πίστης και όπως απαιτείται από τα χρηστά συναλλακτικά ήθη, σύμφωνα με τα οποία κατά την ερμηνεία της δηλώσεως αναζητείται η αληθής βούληση χωρίς προσήλωση στις λέξεις, ενώ επίσης δεν ασκεί επιρροή ο νομικός χαρακτηρισμός που δίνεται σε αυτήν από τους συμβαλλομένους, το Δικαστήριο κρίνει ότι στην προκειμένη υπόθεση η σύμβαση που καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων στις2005, όπως αυτή τροποποιήθηκε στις2006 καθώς και στις2016 με το από2016 έγγραφο συμφωνητικό, και συνέχισε καθόλο το χρονικό διάστημα της

συνεργασίας τους μέχρι την2016, ήταν αυτή της συμβάσεως παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Ενόψει των ανωτέρω αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα ως μέλος του Δ.Σ. και διευθύνουσα σύμβουλος της εναγομένης, παρείχε τις υπηρεσίες της σε αυτήν, δυνάμει σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών, καθόσον λόγω της προαναφερθείσας ιδιότητάς της, ασκούσε εξουσία διοικητική και διαχειριστική με δική της ευθύνη και πρωτοβουλία, ήταν όργανο της εταιρείας υποβαλλόμενο στο καθεστώς που διέπει το διοικητικό συμβούλιο, σχέση η οποία λύθηκε με την ανωτέρω καταγγελία, επί της οποίας όμως δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Αντίθετη με την παραπάνω κρίση του Δικαστηρίου, δηλαδή ότι η συναφθείσα μεταξύ των διαδίκων από2005 σύμβαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε στις2006 καθώς και στις2016 με το από2016 έγγραφο συμφωνητικό, έφερε τον χαρακτήρα της συμβάσεως παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, δεν μπορεί να συναχθεί από τις καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης, καθόσον οι εν λόγω μάρτυρες για τα κρίσιμα στην προκειμένη περίπτωση περιστατικά, όπως εάν υπήρχε υποχρέωση της ενάγουσας να ακολουθεί και να συμμορφώνεται προς τις δεσμευτικές οδηγίες και εντολές της εναγομένης ως προς τον χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο παροχής της εργασίας της, αυτοί, όλως αόριστα αναφέρουν ότι η ενάγουσα εκτελούσε την εργασία της σύμφωνα με τις εντολές της Διοίκησης της εναγομένης, αφού όλες της οι αποφάσεις παίρνονταν με βάση τις εντολές αυτής, η οποία και ενέκρινε τις ενέργειές της, καθώς και ότι αυτή εργαζόταν σε συγκεκριμένο ωράριο στην εταιρεία. Κατ' ακολουθίαν όλων των προαναφερομένων και σύμφωνα με τις νομικές σκέψεις και διατάξεις που αναφέρονται στη μείζονα πρόταση της παρούσας, ενόψει της συνδέουσας την ενάγουσα με την εναγομένη σχέσης, ως σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών και όχι εξαρτημένης εργασίας, δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και κατά συνέπεια η εναγομένη δεν είχε την υποχρέωση να καταβάλει στην ενάγουσα την από τις διατάξεις αυτές προβλεπόμενη αποζημίωση, λόγω καταγγελίας της σύμβασής της, ούτε επάγεται ακυρότητα της υπό της εναγομένης ως άνω καταγγελίας η μη καταβολή της αποζημίωσης αυτής. Τέλος, αποδείχθηκε ότι με το άρθρο 5 του από2006 ειδικού συμφωνητικού με τίτλο Α..... ορίστηκε ότι «Η εταιρεία έχει το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας για οποιοδήποτε λόγο, και χωρίς αιτία, δίδοντάς σου γραπτή προειδοποίηση με προθεσμία τριών μηνών. Αν αποφασίσεις να παραιτηθείς θα δώσεις στην εταιρεία γραπτή προειδοποίηση με προθεσμία τριών μηνών». Ωστόσο, αντίθετα με τα όσα ισχυρίζεται η ενάγουσα, δεν αποδείχθηκε ότι η μη τήρηση της προθεσμίας αυτής, έχει ως έννομη συνέπεια την δημιουργία αξίωσης αποζημίωσης της άλλης πλευράς για κάθε ζημιά από τη μη τήρηση αυτής της υποχρέωσης. Ούτε από τις καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως επιβεβαιώθηκε ότι αυτό είχε συμφωνηθεί και σε

αυτό αποσκοπούσαν τα συμβαλλόμενα μέρη. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί και το αίτημα της αγωγής (το οποίο ερείδεται και αυτό βεβαία στις περί συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας διατάξεις) για την καταβολή αυτοτελούς αποζημίωσης για τη μη τήρηση συμβατικής υποχρέωσης απορρέουσας από τη διάταξη του άρθρου 5 του από 13-1-2006 ειδικού συμφωνητικού με τίτλο Α..... Περαιτέρω, όσον αφορά το κονδύλιο της ηθικής βλάβης, το οποίο η ενάγουσα στηρίζει αφενός, στην άνευ σπουδαίου λόγου και στην καταχρηστικότητα της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας της και αφετέρου στους αναληθείς ισχυρισμούς και στις παράνομες μεθοδεύσεις της εναγομένης, είναι ομοίως απορριπτέο, ως αβάσιμο κατ' ουσία, διότι τα όσα διηγηματικά αναφέρει στην αγωγή της δεν επιρρώθηκαν από κάποιο αποδεικτικό μέσο. Τούτο διότι, η καταγγελία της συνεργασίας της από την εναγομένη έλαβε χώρα στα πλαίσια ανάκλησης της θέσης της και ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής, για την οποία όμως δεν σχηματίστηκε ασφαλής δικανικής κρίση ότι οφειλόταν σε εμπάθεια, μίσος ή έχθρα, σε λόγους εκδίκησης εις βάρος της ενάγουσας.

Με τις σκέψεις αυτές, η κρινόμενη αγωγή, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως κατ' ουσία αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων, για το λόγο ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρ. 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του στην Αθήνα, στις 20 Μαΐου του έτους 2019, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ